

عنوان مقاله:

گردشگری پایداری شهری مطالعه موردی (لواسان، نیاسر)

محل انتشار:

اولین سمینار آینده پژوهی توسعه ملی ایران در بستر جغرافیا (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مهدی حکم آبادی - دانشجوی کارشناسی پیوسته دبیری جغرافیا و دانشگاه فرهنگیان مازندران پردیس دکتر علی شریعتی

رضا آمی احمدی - دانشجوی کارشناسی پیوسته رشته دبیری جغرافیا دانشگاه فرهنگیان مازندران پردیس دکتر علی شریعتی

بهنام برادران - دانشجوی کارشناسی پیوسته رشته دبیری جغرافیا دانشگاه فرهنگیان مازندران پردیس دکتر شریعتی

خلاصه مقاله:

در این تحقیق، هدف تدوین الگوی راهبردی مناسب برای توسعه گردشگری پایدار و نوین شهری در ایران است با بررسی و مطالعه توصیفی و تحلیلی نمونه مناطقی که گردشگری پایدار در این مناطق بررسی و مطالعه شده است، انجام و پذیرفته می شود. سوال اساسی تحقیق این است که الگوی راهبردی مناسب برای توسعه گردشگری پایدار که به توسعه پایدار منجر شود، کدام است براین اساس تحقیق حاضر با بررسی های اسنادی و میدانی و نیز روش شناسی توصیفی تحلیلی در ابعاد اقتصادی، اجتماعی، محیطی مورد بررسی قرار گرفته است این تحقیق از نوع توصیفی تحلیلی است که از طریق بررسی منابع مکتوب و جستجوی رایانه ای، مقالات علمی، در پیشینه نگاشته های مرتبط با موضوع تهیه و تنظیم گردیده است. توسعه گردشگری پایدار، توسعه ای است که در آن توزان و تعادل، حفظ ارزش ها و کیفیت اخلاقیات و اصول اقتصادی و نیز مزیت های اقتصادی همه به همراه هم دیده شده و کوشش می شود که تا توسعه متعادل و همه جانبه جایگزین توسعه صرفا اقتصادی گردد. در این دیدگاه توسعه گردشگری با استفاده از منابع موجود به گونه ای است که ضمن پاسخ دادن به نیازهای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، سلامت حفظ محیط زیست، تعادل اقتصادی و رفاه مردم محلی را تامین کرد. گردشگری پایدار سعی در تنظیم روابط بین جامعه میزبان، مکان گردشگری و گردشگران دارد چرا که این رابطه می تواند پویا و سازنده باشد به دنبال تعدیل فشار و بحران بین این عناصر است تا آسیب های محیطی و فرهنگی را به حداقل رسانده، رضایت بازدیدکنندگان را فراهم کرده و به رشد اقتصادی ناحیه کمک کند.

کلمات کلیدی:

گردشگری پایدار، الگوی راهبردی، توسعه پایدار، گردشگری نوین شهری، جوامع محلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/989697>

